

EDMOND is een variant van EDMUND

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Ed-' = 'erfgoed'

2] '-mund' = beschermer'

Dus: 'beschermer van het erfgoed'

Edmund Koning, Glastonbury, Engeland; martelaar; † **870**; **Feest 20 november**.

Edmund werd op 15-jarige leeftijd koning van het gebied Oost-Anglia. Zijn voorganger, koning Offa, had namelijk besloten uit boetvaardigheid een pelgrimsreis naar Rome te maken. Zo ontving Edmund op kerstmis van het jaar 855 de kroon uit handen van bisschop Humbert.

Hij was een goede vorst. Hij maakte ernst met zijn godsdienstige overtuiging; wilde zijn onderdanen graag gelukkig en welvarend zien, en had hart voor de armen.

Helaas vielen juist in die tijd de Noormannen binnen. Op hun strooptochten lieten zij een spoor van bloed en verwoesting achter. Het schijnt zelfs dat de nonnen van een bepaald klooster - niet uit vrees voor de dood, maar veeleer uit vrees voor de schending van hun maagdelijkheid - zichzelf verminkt hebben door neus en lippen weg te snijden. Zo waren ze dermate onaantrekkelijk dat de overvallers vanzelf wel de lust zou vergaan. Het kwam hun allemaal op de dood door het zwaard te staan.

Al gauw bleek dat de Noormannen sterker waren. Edmund wenste hier niet nodeloos het leven van zijn soldaten aan te wagen. Hij ontbond zijn leger en hield zich verborgen. Uiteindelijk kregen zijn vijanden hem te pakken. Ze sleepten hem mee, bonden hem ergens aan een boom en gebruikten hem als schietschijf voor hun pijlschietoefeningen, zodat hij - volgens één van zijn wapendragers die het overleefde en er getuige van was - nog het meeste leek op een reusachtige egel.

Tenslotte werd hij uit zijn lijden verlost doordat men hem het hoofd afsloeg. Hij was op dat moment 29 jaar.

*

Edmund Campion sj, Tyburn, Londen; priester & martelaar onder fanatieke anglicanen; † **1581**; **feest 25 oktober** (Veertig Martelaren Engeland & Wales) & **1 december**.

Edmund Campion was op 25 juni 1540 te Londen geboren. Zijn ouders, van huis uit katholiek, waren overgegaan tot de anglicaanse kerk. Hij was het die in 1553 als dertienjarig studentje een welkomstwoord mocht voorlezen bij het bezoek van koningin Mary Tudor.

Studeerde en doceerde te Oxford. Ging theologie studeren en besloot katholiek te worden. Maar omdat katholieken in Engeland verboden waren, week hij uit naar de Noord-Franse plaats Douai waar sinds kort een opleidingshuis was geopend voor priesters die clandestien in Engeland wilden gaan werken. Hier liet hij zich dopen en vertrok in januari 1573 naar Rome om in te treden bij de jezuïeten in Praag. Na zijn studies begon hij les te geven op het Praags college. Al gauw was hij de beroemdste docent van de stad. Hij schreef en regisseerde toneelstukken voor zijn leerlingen in het kader van het beroemde jezuïetentoneel. In 1580 werd hij bij pater Generaal in Rome ontboden. Deze had besloten missionarissen te zenden naar Engeland. Hij, Edmund Campion, behoorde tot de eerste lichterling, tezamen met pater Robert Persons en broeder Ralph Emerson. Op 18 april van datzelfde jaar vertrokken ze naar St-Omer waar ze zich bij andere katholieke geestelijken voegden die zich voorbereidden op een overtocht naar Engeland. Maar al gauw werd bekend dat de Engelse douane extra scherp surveilleerde omdat ze getipt was. Men verspreidde zich. Zo vertrok pater Persons half juni naar de overkant, pater Campion en broeder Emerson volgden negen dagen later.

In juli van datzelfde jaar werd hij opgepakt en onderworpen aan de folteringen van de pijnbank. Tezamen met zeven andere priesters werd hij ervan beschuldigd te hebben samengezworen tegen de koningin; hij zou in Rome en Reims een eed hebben afgelegd om een aanslag op de koningin te beramen en uit te voeren. Toen hem werd gevraagd met opgeheven hand te zweren dat hij de waarheid zou spreken, was hij zelfs niet meer in staat zijn hand omhoog te krijgen. Een van de andere beschuldigde priesters schoot hem te hulp en hield zijn hand op. Later fluisterde hij dat er geen nagels meer zaten op de vingers van pater Campion... Alle verdachten werden schuldig verklaard en ter dood veroordeeld. Ter plekke hebben ze toen de hymne *Te Deum* gezongen ('U God loven wij').

Op 1 december werd hij uit zijn cel gehaald en overgebracht naar de beruchte Tyburngevangenis. Een van de ambtenaren vroeg hem zijn misdaad te bekennen. Pater Campion reageerde: 'Ik ben een katholiek priester. In die geloofsovertuiging heb ik geleefd en ben ik bereid te sterven. Als u vindt dat mijn godsdienst gelijkstaat met verraad, dan ben ik inderdaad schuldig. Maar aan enig ander verraad heb ik mij nooit schuldig gemaakt. God is mijn getuige.' Hij werd gehangen, onthoofd en gevierendeeld.